

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на год 12 круна, на по год 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Преплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Поједина број 20 хел.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата се шаље поштавском упутницом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Перу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Котор Дипоси се шаље Уредништву. Рукопис се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку рјеч или за број од пет целера по 4 целера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 целера.

СЛУЖБЕНИ ДИО,

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе
На предлог Нашег Министра
Војног, а по саслушању Нашег Државног Савјета, ријешисмо се и рјешавамо, да се ставе у стање покоја са пензијом која им по годинама службе припада:

Официри: Михајло Турчиновић из баталјона чевско-бјелачког, Илија Туришић из баталјона љешанског, Лука Перезић и Бојо Ђ. Милић из баталјона љешкопољског, Сиван М. Андрић из баталјона подгорачког, Томо Н. Маровић из баталјона барског, Петар Пера из баталјона улцињског и Милосав Бојовић из баталјона жуцког.

Наши Министри Војни и Финансија нека изврше овај указ.

Број 1967
628

Цетиње, 1. јула 1905.

Никола

Министар Војни,
В. Пламенац с/р.Министар Финансија,
А. Мијушковић с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе
На предлог Нашег Министра
Војног производамо:

у чин поткомандира: Милију Николића Николића и постављамо га за команданта баталјона трепачко-шекуларског;

У чин официра, подофицире народне војске: Бошка П. Кажују из баталјона љешанског, Милана Јушковића из баталјона жуцког, Филипа Митровића и Риста Перавића из баталјона љешкопољског, Тура Марукића из баталјона барског, Тура И. Баконовића и Мила П. Вукосавића из баталјона улцињског.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Број 1967
628

Цетиње, 1. јула 1905. год.

Никола

Министар Војни,
В. Пламенац с/р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе
На предлог Нашег Министра
Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара II. класе Управе Катунско-Рајачке Области Божа П. Банашевића.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ

Цетиње, 9. јула 1905. год.

Никола

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Б. Петровић с/р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Како нам се из Цариграда јавља јуче, у петак баш кад је Њ. Величанство Султан на селамлу ку из цамије излазио, непознати атентатор бацао је бомбу близу кола Његова Величанства. Бомба је експлодирала и мнозину од присутних равила и поубијала, али је Његово Величанство сретнијем на-

чином спасен и остао неповријеђен, те је хладнокрвно заједно са својим синчићем у кола сво и пут к двору продужио.

Његово Кр. Височанство Господар, гајећи увијек пријатељска осјећања према Увишеној особи Владарца сусједне нам Турске Царевине, лично је заједно с Њ. Кр. Височанством Књазом Насљедником, отишао у овдашње турско посланство, те су Његовој Преувзвишености Февзи паши, турском посланику, изјавили своје радовање и честитања поводом сретног избављења Његова Величанства од очигледне опасности.

— Г. Стамати Антонопуло, овдашњи кр. грчки дипломатски агент, предао је Њ. Кр. Височанству Господару, у приватној аудијенцији, прошлог поведјелника своја опозивна писма. Његово Краљевско Височанство Господар благоизволио је том приликом одликовати га другим степеном Данилова ордена.

Господин и госпођа Антонопуло отпутовала су данас за Атину.

Г. Густав Рубен од Сервен, мајор кавалерије, овдашњи војни аташе италијански, и шеф ескадрона, г. Жулијан, француски војни аташе, допутовали су ових дана на Цетиње

Нове енглеске комбинације.

ЦЕТИЊЕ, 8. јула

Према томе како се развијају догађаји на Далеком Истоку, у енглеској штампи почињу се све више развијати нове комбинације и нагађања, која се, бар на први поглед, чине врло чудновата и нестварљива. Тако н. пр., лист „Contemporary Review“ у једном од потоњих бројева говори, да већина Инглеа, који желе трајнога мира, те с тога и не желе да руски углед у Јевропи ослаби, налазе, да би најбољи свршетак данашњег рата био у томе, да Инглеска закључи савез и с Јапаном и с Русијом. И ако ово изгледа чудновато, оштр поменути лист не налази у томе никаквог противуговља, пошто свака од те три државе жели мира и тежи к њему. Као основица за такав савез морало би послужити очување на Далеком Истоку онога стања, које буде створено миром између Русије и Јапана. Споразум између Русије и Инглеске морао би укљонити све давнашње несугласице, које су међу њима постојале због различитих питања у разним дјеловима свијета, а особито због питања на Средњем и Ближњем Истоку. Поменути лист признаје даље да Инглеска нема никаквих интереса у Цариграду и на Балкану, те то, насупротив Њемачкој, отворено и исповиједа. Због тога је Инглеа готова, да ступи у споразум односно Дарданела. На средњем Истоку и Русија и Инглеска морале би се одрећи од грађења жељезница у Авганистану, Сеистану и Тибету, као и од проширења својих владавина на рачун тих земаља. Добро би било, говори даље тај лист, да не само Инглеска, Русија и Јапан уђу у тај савез, него да се придруже још и Њемачка и Француска. Други енглески лист „Nineteenth Century“ пише између осталог овако: „Каква мора бити руска политика по закључку мира? Гам-

бета је изрекао један лијепо афоризам, који би Русија овога пута могла згодни себи примјенити: „Ослоните се на Лондон и Петроград, па ћемо бити непобједими“. Кад би Русија рекла: „Ослоните се на Лондон и Париз“, — она би била непобједима. У томе случају Русија би се могла повратити овим добрим временима и добрим односима који су постојали између ње и Инглеске за цијелих 200 година, све док је Наполеон I посијао међу њима сјеме раздора. Кад Русија свјесно пресуди свој положај, она ће се заиста увјерити, да јој је корисно да може рачунати на енглеску помоћ и да се у случају може на њу и ослонити. Она ће у Инглеској наћи бољег и вјернијег пријатеља, него што су јој били они, који су се старали само да је истисну из Јевропе у Азију. Може бити да је тешко за обје ове државе да буду у савезу, али оне могу ићи једна другој на руку у политичким и економским питањима Русија се налази на два пута, те с тога и не може да буде држава, која би руководила и у Јевропи и у Азији: старајући се да то буде у Азији, она губи своју надмоћ у Јевропи. Ако жели да игра на све карте у Азији, она мора напустити Јевропу. Тада Цариград може допасти у друге руке, а Њемци ће истиснути Русију и из Балтичког и из Црног мора“.

Не говорећи о томе, на колико су оправдане, оствариме или неоствариме ове комбинације, јасно је једно, а то је да и овдје провирује антагонизам између Инглеске и Њемачке и да је и у овој комбинацији потоњи ударац намијењен Њемачкој.

ЦРКВА И ДРЖАВА У ФРАНЦУСКОЈ.

Прошла сесија францускога парламента објектена је тијем, што је усвојен законски пројект о реформи цркве и државе. Ова реформа, која је за вријеме Комбова министарства изгледала као нестварима, сретно је прошла за вријеме његова прејемника. Објаснити се то може тијем, што је послје Комбове оставке овај законски пројект већ изгубио свој оштри лични карактер, те је тако омогућено да може бити примљен.

Ова се реформа такла не само католичке цркве, него и свијех других вјероисповијести у Француској. Наје сувишно овдје истаћи факт, да су све вјероисповијести протестирале против те реформе. Протестантски пастори показали су се у овоме погледу солидарни с јеврејским равнинама. Али народ уопште мирно се према реформи одио, јер он није ништа изгубио од тога, што се духовници разних вјероисповијести неће више сматрати као државни чиновници, нити ће примати плату од државне казе.

По новоме закону и сам појам о цркви врло је сужен. Од сад постоје у Француској разне црквене општине, које се користе опшарном самоуправом под условом, да се покорвају вемаљским законима. Никакве везе с папом, као старјешином римске цркве, више не постоји, јер је конкордат уништен. Али нема загона, који је ка ар да уништи зависност католичке цркве од папе, који живи у Риму потпуно независно од ма какве владе. Док је кон-

кордат постојао, односи владе према Риму били су мање или више одређени. Сада је мјесто тога настала правнина. Црква је одијељена од државе, али није одијељена од Рима, те данас више не икада чини државу у држави. Осим тога, постојећег до сад надзора над црквом више нема и земља се налази пред неодређеном и нејасном будућношћу.

Рим се према овој реформи до сад одио ћутећи. Католичким листовима наређено је да ћуте и да о новом закону не пишу ништа, као да га није ни било. Француским епископима наређено је, да се уздржавају од ма каквих демонстрација. Париски архиепископ дао је млађему свештенству појмити ту наредбу тијем, што им је послао распис, којим ослобођава свештенство и народ од поста на дан народне свечаности заузећа Бастилије. То је већ сувишна љубазност према републици. Али сами папа спрема друштво изненађење: на слободна епископска мјеста у Француској он хоће да назначи нове епископе, који су потпуно опробани језуити и који су безусловно покорни папи.

Према овоме примане новог закона ни мало не ослобођава републиканску владу од брига о даљој судбини цркве или о судбини католичког духовништва. Црква, која је изашла испод државног надзора и која зависи искључиво од папе, може у рукама клерикала послужити као противудржавно оруђе много више сад, него до сад.

Односно пак правца папске политике једва да може бити сумње, особито кад се узме у обзир коначно ријешење Пија X, да се приближи Квириналу, а још више Њемачкој.

Од таквога агента тројнога савеза Француска ничега доброга ишчекивати не може.

Из свега овога јасно је, да је црквена реформа у Француској изведена једнострано. Боље би било за интересе француске републике, да је нови закон ослабио везе међу француском католичком црквом и Ватиканом, али је изашло обратно и последице те погрешке мораће се у своје вријеме показати.

КОЛСКИ ПУТ ОД ПОДГОРИЦЕ ДО КОЛАШИНА И АНДРИЈЕВИЦЕ.

Ни један пут у Црној Гори није толико обрадовао масу народа, колико овај, који ће у брзо да свеже Подгорицу с Андријевицом и с Колашином или другим ријечима, Стару Србију с Црном Гором. Има већ три године, како је тај пут био отпочет грађењем моста на Смоковцу и комадом од 6 км. пута, који веже Подгорицу са реченим мостом, али даљи рад због разних околности тада прекиде. Овога љета изаслат је начелник Министарства унутрашњих дјела г. А. Радовић, да поради на продужењу тога пута. Пошто је он у заједници са г. инжењером Мом. Тапавицом, три инжењерска помоћника и двоцим бројем радника у 40 дана у сваком правцу проучио земљиште, нађена је од неколико трасираних и за то вријеме измјерених линија и на највишем мјесту одобрена је као најљепша, и релативно најлакша, а што је најглавније, најкориснија и за народ у сваком погледу најудеснија, она линија, која од моста на Смоковцу иде све само десном обалом Мораче до утока Мале ријеке у Морачу, а мало изнад утока прелази мостом (сличвијем ономе на Смоковцу) на лијевој обали Мораче и продужује Пличицама (изнад хава Пера Бегова) кроз село Подкврш, Клопош, Вилац, Пелев бријег, Лаи-

мочиће, Болесестру и налази на Вјетарник (Погане меће) у дужини од 26 1/2 км.

Од Вјетарника линија колског пута прелази кроз село Јаблан, Ножичу и десном обалом Лјевоје ријеке кроз Томовиће долази код цркве Ракетића, ту прелази реицу Ковачицу и иде у Градац, па испод села Лопата и присојном страном излази на таковано Рашково гувно у дужини од мет. 11.800.

С Рашкова Гувна линија иде присојном страном Веруше до на дно Русине Луке и даље лијево обалом ријеке Веруше до утока њена у Опасаницу у дужини од 4.200 м, а за тим лијево обалом Таре, преко Вучетина камена, Јабуре на Црни вал, гдје прелази ријеку Тару, и иде Матешевом до ханова. Дужина овога комада пута износи мет. 12.400.

Према томе од Подгорице до Матешева дужина колског пута биће 60 км. и 900 мет.

Одавде се линија колског пута дијели у два крака; лијеви прелази ријеку Дрчку и десном обалом Таре преко Скрбуше и Пожана улази испод основне школе у варош Колашин у дужини од 10 1/2 км.

На тај начин биће од Подгорице до Колашина скоро иста дужина као од Плавнице до Никшића т. ј. око 71 1/2 км.

Десни крак колског пута иде са Матешева до близу садањег моста лијево обалом Дрчке, па онда прелази на десну обалу и иде том обалом до дивада Ђекића, а ту поново прелази на лијево обалу и иде изнад Хана Царевиха до Јасенових клада. Ту опет прелази Дрчку, иде десном обалом изнад Дридарског хана, хвата се Трешњевика и са 7-ом кавацом пресијеца данашњи коначни пут у дужини са Матешева од 17 1/2 км.

Стрешњевика савлази са 6-ом кавацом у Гњили Штоку, а одатле лијево обалом Краљштите кроз села Лазе и Краље испод војног слагалишта; одавде слази у Селевиће, испод којег села прелази Краљштитцу, па изнад Саборне Цркве, Пеовцем улази у варош Андријевицу. Дужина овога комада пута износи 19 км.

Према томе дужина пута од Подгорице до Андријевице биће готово иста као од Цетиња преко Подгорице у Никшић, то јест 97 1/2 км.

Из овога што је доседе изложено, излази, да је потребно да се поред мостова сагради још линеарног пута око 102 км, а тај ће се рад свршити најдоцније до свршетка 1907. године.

Рад ће се отпочети одмах овога мјесеца са три стране: Андријевице, Колашина и Ножиче, а у септембру почеће рад и с моста на Морачу.

Дно пута уз Мазамци од моста на Смоковцу до моста на Морачу већ се почео радити.

Кад се овај пут доврши, Црна Гора добиће једну од најпродуктивнијих комуникационих пруга, добиће пут који ће у великој мјери на нашим пазарима цијене жита, воћа, варива, поврћа и друге људске и сточне свакодневне хране.

С друге стране тај пут нам је примакао најбогатији дио највише гора главних потрошачких центара горе, Подгорице и Цетиња за домаћу трговину, а Скадру и св. Николи на Бојани за експортацију, јер слободно може се рећи, а на основу пажљивог проучавања, да ће се нашом гором у великој мјери конкурисати трештинском и босанско-херцеговачком извозу горе.

Речница Опасаница која опет у себе прима воде бујних јесењих и прољетних потока: Турјачке и Курлајске ријеке које су обрасте густином и још нетакнутом прастаром јеловом и буковом шумом, па Журен-поток који на главу има богати гором Неварен, па Дрчка која у себе прима речнице: Пецку, Црњу и Љубанштитцу и са њима сву богату гору Кима васојевачког, све се оне стичу на овај пут, а с друге стране силна гора Острвничка виси над Таром; па како се цијела линија пута од Биоче пење и спушта са 5%, то поједина кола могу у шљевима прегонити велике терете до на Биоче, а одатле Морача и Скадрско језеро са ријекама Бојаном и Црнојевића за Скадар, св. Николи и иностранство на једну, — Ријеку и Цетиње на другу страну.

Овијех дана г. начел. А. Радовић полази са Цетиња за Никшић, да трасира пут Никшић—Шавник за Жабљак и Тару; а чим се трасирање сврши и одабрали линија одобри, отпочеће рад и на овој линији и тако ћемо одједном, а кроз кратко вријеме, добити довршене обије главне линије колских путова, које пролазе Црну Гору у најдужим правцима са једне границе на другу.

Нека је сретно!

РАТНЕ ВИЈЕСТИ.

Руски војска на бојишту.

У прошлом броју видјели смо да маршал Ојама располаже војском до близу 600.000 људи, а овдје извјесно, према подацима „Руског Инвалда“, бројно стање руске војске на бојишту, према којему генерал-Ливевич броји:

Пет источно-сибирских стрјељачких пјеш. дивизија (60 батаљона) — 51.000 бајонета.

Три сибирске пјеш. дивизије (48 батаљона) — 41.000 бајонета

Осамнаест бројних пјеш дивизија (288 батаљона) — 246.000 бајонета.

Пет бројних стрјељачких дивизија (60 батаљона) — 51.000 бајонета.

Плестуна и забјалских козака (9 батаљона) — 4500 бајонета.

Седамнаест батаљона сапера — 8.500 бајонета.

(Батаљони за мостове, гвоздене путове и телеграфе — не рачунају се).

К овоме треба додати: 192 ескадрона коњице, т. ј. шест козачких дивизија, три бригаде и два пука, што износи 26.800 сабаља. 128 пољских батерија топова — 1.024 топа

40 батерија брдске, коњске и мортирне артиљерије — 276 топова.

(Опсадна артиљерија и митраљезе не рачунају се).

Према овоме Ливевич располаже са 403.700 бајонета, 26.800 сабаља и 1.300 топова.

Од овога треба одузети најмање 10 до 15 процената код пјешадије и 25 процената код коњице на алочесту и сувашну послугу, те остаје 343.000 до 363.000 пјешадије и око 20.000 коњице, а свега око 3.000 људи, на које се за случај борбе може рачунати.

У овај рачун не улази посада у Владивостоку и војска на Сахалину.

Јапанци на Сахалину.

По телеграфским вијестима од прошле неђеље Јапанци су се са 3 оклопаче, 7 крстарица, 3 топоваче, 36 топедјача и 10 транспортних бродова примакли Сахалину и послје незнатног отпора од стране руске посаде извели се на копно и заузеле утврђено мјесто Корсаковск, те се тако, послје 17 мјесеца рата, већ налазе на правом руском земљишту, што без сумње има свога значаја данас, у очи почетка преговора о миру. Руска посада, како јавља гувернер Ђаунов, повукла се према сјеверу, након што су бацили у ваздух обалне топове за одбрану и спалили државне зграде. Јужни дио Сахалина налази се већ у рукама Јапанским. Према свему, како изгледа, Руси неће моћи дати на Сахалину каквог великог отпора Јапанцима, и ако се говорило о поседи руској од неких 15 хиљада људи. Пукотник Вењиков, један од најбољих познавалаца источне Азије, тврди, да се Руси не могу држати на Сахалину, јер непријатељ може са већом војском на неколико мјеста наједном почети искрцавање, и кад се на пр. искрца непријатељ код Кусунаја, онда због дужине острва руска посада на југу Сахалина не може добити са сјевера никаквих појачања и обратити.

Русија је уговором у Симо 26. јан. 1858. дошла у посјед Сахалина и то заједно са Јапанцима. Али овај кондоминијум није дуго трајао, јер кад је послје уговора с Китајем од г. 1858. и 1860. дошла Русија у посјед Амурског ушћа и обалне провинције, она је мирним споразумом с Јапаном од 1875. г. уступила Курилска острва Јапану, а себи узела Сахалин.

Заузеле овај острва, или бар јужног његовог дијела, има за Јапан важнег економског значаја због природног богатства тога острва, а нарочито због врло богатих риболова, али и са стратегијског гледишта острво је важно, јер онај, ко има државину Сахалина може лако затворити ушће огромне ријеке Амура и господар је Тартарског морау, који води из Јапанског у Охотско море.

Тајне наредбе генерала Оку.

Берлински лист „Национал Цајтунг“ публиковао је овијех дана једну тајну наредбу, коју је шеф друге јапанске армије, генерал Оку, издао у очи мусденске битке. Та се наредба састоји у шест тачака, које јасно казују са колико ратног искуства располаже овај јапански војсковођа. Прва тачка те наредбе гласи овако: „Артиљерија је ватра, разумије се, најбоље средство за напад. Али при томе се не смије губити из вида, нарочито ако се напада на непријатељске позиције снабђене тешким оружјем, да је топовска ватра сразмјерно недовољна, ако у исто вријеме. Пјешадија не учествује у нападу. Пјешадија треба да јуриша на непријатеља тако, да се њихов напад и артиљеријска ватра узајамно потпомажу и допуњују.“ — Члан други гласи:

„Једна од непријатеља одузета позиција не смије ни у ком случају да се напушта.“

Члан пети гласи овако:

„У случају ако каква нова непријатељска позиција падне у наше руке, командант треба неизоставно да употреби све мјере и средства, да му непријатељ то позиције опет не одузме. У исто вријеме треба да изради одмах пртеж (крочи) заузелег положаја, и да испита све мјере и распоред, које је непријатељ био израдио. Поштавање једног и другог фактора од највеће је важности за главни генерал штаб, ради приготовљавања осудне побједе. Нарочита пажња треба да се обрати на крилна кретања непријатеља, и о томе стално рапортирати. Сваки и војник и официр, треба да се навикне на извјесну самосталност, да би појмио извјесан дио одговорности за по-

жају у коме се налази, и да буде компетентан да дјелује у општем интересу без заповјести од више команде. Војници, који мисле само за себе, и заборавају своје другове, не знају ништа од војног искуства и нимају ону чврстину која је војницима потребна.“

Члан шести гласи:

„Чим се војска забави дужи времена на једном мјесту, војници имају обичај да се преговаре масом непотребних ствари, што им послје смета при марширању и у боју. То се треба у напријед стати на пут. Све ствари које надлежни командант смета за непотребне, треба бацити или оставити, јер брзо напредовање треба да буде пошљедња цијелу сваке добре војске. Наше оружје или муниција не смије никад да падне у руке непријатеља. Ако се нема времена да се ово избјегне, онда се морва и са опасношћу за живот, и сружје и муниција направити неупотребљивим.“

Књижевност, умјетност и просвјета.

(Рад словенских ђака) Словеначко ђачко друштво „Просвјета“, које се брине за образовање широких слојева народних, извјештава што је учинило за годину дана свога опстанка. Основало је пет народних књижица, и одржало 32 предавања Друштво је учинило шест излета у различита индустријска предузећа. Од народних марака, које је друштво издало, имало је 800 К чиста прихода за школе.

(Нове дописнице) Овдашња прва повлашћена књижевна П. М. Кулуђеровића издала је нову колекцију дописница са сликама. Све су слике узете ексклузивно из Црне Горе и представљају нам било поједине значајне личности и групе, било лепе илегалне и здања. Колекција износи 60 различитих дописница, а слике на њима и вјерне су и дијело израђене те у сваком погледу заслужују, да се њима замијене дописнице лакш, а да не речемо већ и друкчијег садржаја, па макар оне и дозвољене биле у поштанском промету.

(Нов проналазак). Бечки листови јављају, да је прошле неђеље неки Кикмајер пронашао једну материју, која не тоне и коју вода не може проћи. Помоћу обуке од те материје и извјесних појава Кикмајер је пуца два сахата корчао до Дунава, да га је цио Беч гледао. У једном тренутку кад су неки бродови навалили, цублика се бјеше уплашила. Да проналазач због великих таласа не потоне. Али је веде, Кикмајер у том моменту играо по води валцер, као да се налет на глатком паркету каквог бечког салона. Кад је довршио шетњу, Кикмајера је публика одушевљено дочекала. Проналазач мисли да патентира свој изум, а нуде му већ и капитал за производњу његових обука и цијасева.

(„Мала Библиотека“) Уредник Ристо Кишић — власник: Издавачка Књижевница Пахера и Кишића у Мостару. Година VII. 1905. Изашла је свеска 101 (Број XI) с овим садржајем: „Скитце“. — Ђокица — Малиер — Зли подјаник — Аца Грозњациа — Јусуф агни политички надзори, од Ст. Сремца.

(Пријеглед“, прилог „Мале Библиотеке“. Уредник: Ристо Кишић. — Власник: Издавачка Књижевница Пахера и Кишића у Мостару. — (Преплетници „Мале Библиотеке“ добијају „Пријеглед“ бесплатно). — Година IV. 1905. — Број XI. — Мостар. 15/VI — 1905. — Садржај: Слика Јанка Веселиновића. — „Јанко Веселиновић“, од У. — „Јанку Веселиновићу (пјесма), од Мостарке — Освјетљене Српске Школе у Травнику, од У. — Кривика: књижевност, умјетност, разио. — Уз ову свеску приложена је дописна карта са сликом Српске Православне Основне Школе у Травнику.

(Књижевни оглас). Намјеравам дати у штампу своје дјело, под насловом: „Отац и Син или Разговор о вјери“. Књига је написана у стиховима десетерцем, а у истој су изложена главнија вјерска питања и одговори на њих, те ће књига — мислим — моћи задовољити читаоце.

Приход од ове књиге намијењен је свето-успенској обитељи у Дајбабама. Цијена је књизи 2 круне. Преплата се шаље на моју адресу, или књижари Коста Станића, у Подгорицу (Montenegro).

Подгорица, 24 јуна 1905.

Свјесон Поповић, јеромонах.

(Годишњи извјештај Академског Удружења Срба Техничара у Бечу, за школску годину 1904.5. Акад. Удруж. Срба Тех. држало је 4 јула 1905 своју закључну главну скупштину, пред коју је Управни Одбор изио овај год. извјештај.

Друштво је добило у току године за чланове стручњаци: г. Јову Симаћа, инжињера у Бечу, г. Владимира Бошњака, техн. у Прагу и г. Михајла Сабљицу, абс. тех. у Бечу, а редовних чланова бјеше на крају год. 19.

На мјесто одборника г. Данила Лончаревића, који је због одласка на биоградску технику подио оставку, изабран је за одборника г. Златко Кртин.

Пређашњи члан и потпредседник, а садашњи почасни члан г. Д-г Милутин Миланковић, инж. у Бечу, промовисан је ове год на ошћу радост и понос за првог Србина доктора техничких наука.

Удружење је држало 10 друштвених сједница и саставака, на којима су ова предавања саслушана:

1. О значају и утицају математике на технику, од г. Д-г М. Миланковића.

2. О свјетлосним ефектима електрицитета, од г. Тодора Миркова, студ. мех.

3. О математским операцијама с нулом, од г. Д. Лончаревића, студ. гесг.

4. О пневматичном фундаирању у опће и о грађњи Маријана моста у Бечу, од г. Јове Симића, инж. у Бечу.

5. Грађња мостова у Немачкој у 19. вијеку, од г. Косте Перића, канд. инж.

Д-бротом г. инж. Јова Симића имало је друштво прилике, да у појединим групама посјети и проучи грађњу Маријана моста у Бечу

Стање благајне било је овако:

Приход:	
остатак од прошле год.	313.28 К.
уписнина и чланарина	201 — „
разни приход	7.60 „
	521.88
Расход:	
коресп. и пошта	20.03 К.
књиге и листови	223.02 „
разни издаци	20.04 „
	263.09

Према томе има у благајни 258.79 К.

Ове школ год. је друштво добило на поклон: од г. Влад. Бошњака, канд. инж. у Прагу: Czuber, Vorlesung über Diff. u. Integ. Rechnng, I. и II. свеска; од г. Мунтича: Elementa d' reinen Mechanik Finger; од г. Ђ. Атанасијевића: Dr B. Гавриловића, Теорија детерминаната; од г. Т. Стефановића—Вилскога, његова штампана предавања: „Двије године из прошлости Биограда“. — О прошлости Биограда“ и „Ursprung und Einwanderung d' Serben u. Bulgaren“; и од г. М. Токина: Enzyklopaedie des Hochbaues, лит. скрипта проф. Hintzinger-a, акупљене су ове стручне књиге: Mach: die Mechanik in ihrer Entwicklung; Zeuner: Techn. Thermodynamik, I. u. II. Bd.; Ledebur: Handbuch d. Eisen u. Stahlgewerke; Musil-Ewing: Grundlage d. Theorie u. d. Baues d. Warmekraftmaschinen; Ledebur: Eisen u. Stahl; Freytag: Hilfsbuch für Maschinen; хелиографске таблице из Eisenbahn Oberbau, Stauigl: Die atonometrische u. schiefe Projektion; Handbuch d. Ing.-Wiss. I. T. 3. Bd. Der Wasserbau, III. T. 4. Bd. I. Hälfte; I. T. IV. Bz. Vorarbeiten; II. T. E. Abt. d. Brückenbau, IV. T. 2. Abt. die Baummaschinen; III. T. Dampfmaschinen u. Steuerungen d. Dampfmasch. I. — III. св., те укупна вриједност књижице износи око 1300 К. и броја 123 књига у 163 свеске.

Бесплатно је друштво добивало ове листове: „Заставу“, „Трговачке Новине“, „Дубровник“, „Српску Рјеч“, „Народност“, „Глас Црногорца“, а преплаћено је било на „Нову Искру“, „Бранково Коло“, „Reform“, „Zeitschrift für Arch. u. Ingenieur Wesen“ и „В.utechniker“.

На овој скупштини изречена је хвала свима добротворима, помагачима и уредништвима, који су своје листове бесплатно слали, желећи, да се на ове угледају и други српски родољуби, те да би материјално што више пооголи ово друштво.

У Бечу, 4 јула 1905.

За Управни Одбор: Тајник: Председник: Мандукић, студ. инж. Коста Перић, канд. инж. Власјанин — Књижићар: Ђока Атанасијевић. Надворни Одбор: Богдан Марици, с. р. Петар Мушвици, с. р. Лавар Дућереки, с. р.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ.

Пиће у лето.

У овој припци и добу знојења и нехотиде пала на ум пиће. Шта је теже издржати глад или жеђ? Човјени су покушаји са псима, те једно здраво псецо може 40 дана издржати без чврсте хране, док без воде није у стању ни 20 дана живјети. Код човјека је тако исто. Што је човјек према жеђи тако осјетљив, тумачи се тимјем, што двије трећине тежине тјјела му сачињана вода, која се количина увијек мора обнављати — допуњавати. Велик дио воде добија човјек у своје тјјело храном, јер и у самоме меду и риби има око 70 процената течности, док је у воћу 80%, и више. Па крај свега тога, човјек често осјећа потребу пића, ос бито сада лето, када губа већу количину течности из свога тјјела ушледе знојења. Човјеку је дневно потребно 1—1 1/2 литре воде. Многа су претресали и данас претресају питање, да ли је боље хладно или топло пиће; да ли га треба употребљавати за вријеме или послје једа. Наравно, као и иначе, ни у томе се не слажу мњења. За здрава човјека то је прилично све једно; иначе и ту се треба држати владне средине. Једно они који пате од проширења пријева, не

К. а
и је
Рост
вних
ова
тине
на.
тра-
мех.
у
у од-
Зечу,
у 19.
ж.
мало
гру-
ајана

К.
до на
иша.
Diff.
Му.
Fip-
арна-
г. Т.
пша-
про-
огра-
berben
zyklo-
pref
ручава
г Еп-
гамик,
веш d.
nashci-
: Hinf
блице
атопе
usch d.
и, Ш.
garbei-
IV. T.
ampf-
ash I.
свиз-
књи

до ове
вине,
ност,
з било
„Re-
zenier

хвала
уред-
платно
дају и
атери-
о.

и
ид. пшк.

и, е. р.

јења и
е теже
су по-
песто
хране,
на жив-
што је
тумачи
тиједа
увјек
лик дво
храном,
око 70
80% и
к често
и љети,
з свога
дневно
ога су
ање. да
; да ли
е, ни у
ава чо-
ниче и
Једно
ева, не

треба да пију за вријеме јела. Што се пак
теже температуре пића, наравно у овоме
добу је угодно ледно пиће, али треба пити
полако, јер га стомак тешко сварује. — У
старо доба лекари су били за топло пиће,
па су тако и пресоручивали. У Риму су
биле нарочите аграде, где се добијало
топло пиће, налик на наше кафане. Међу
ним су Римљани вољели хладити пиће, а
тако исто и стари Грци, који су мијешали
с пићем снјиге и лед. О томе налазимо
помена код Пливија и Хипократа. Дакле
и данашња навика хладити пиће, потаче
из давнина, и то смо примили од својих
старијих, само и у томе будимо умјерени,
као и они, и чувају се, особито сада у
љетње доба од сувишне употребе алкохол-
них пића.

„Зелена опасност“

Борба против апсинта (апшенице) по-
ведена је с већом енергијом у пољудење
доба, како од стране приватних лица, тако
и од стране државе. У Белгији забрањена
је производња, потрошња, па чак и транс-
порт овог најопаснијег пића. У Будим
пешти одржаће се у септ. мбру ове године
конгрес антиалкохолиста и том приликом
приредиће се и једна изложба, која ће
очигледно показивати рђаве утицаје упо-
требе апсинта на породицу и на потомство.
Да је ово у ствари нешто отровно,
дакле и опасно — а опасност од употребе
пића и вина потпуно се губи према упо-
требу апсинта — то су многобројним при-
мерима доказали француски стручњаци.
Прије 50 година у Француској се pilo го-
дишње по 735 хектолитара апсинта, а да-
нас се пије 133.000 хектолитара! За ври-
еме другог царства потрошња апсинта у
Француској за 20 година није пријешла
2000 хектолитара; 1880, дакле десет го-
дина доцније, дошло се до 13.000 хекто-
литара годишње; пет година после тога
дошло се до 58.000, а још пет година доц-
није, до 112.000.

С овим је у Француској упоредо ра-
стао и број умно обољелих. Прије 60 годи-
на у Француској је било 10.000 умоболних,
данас их има 80.000.

Слабни резултат дају и подаци из
статистике злочинаста. Број злочинаца
необично се повео, и ако француски народ
нема прираштаја у нарђавању.

Страховите утицаје апсинта изложно
је др. Павле Гарније у неколико својих
специјалних дјела. Он између осталог вели:
„Два осредња млађа, апсинтиста, убише
једног дана јелну жену и рекше пред
судом: О, ала је то било задовољство! Др.
Гарније изио је још на хиљаде оваквих
злочинаста. Највећа је опасност од апсин-
та у томе, што си приморана своје привр-
женике, да га узимају у све већој коли-
чини. Др. Гарније познава је пердице,
које су чак и у суду метале апсинт.

Американски рецепти противу топлоте.

У овом добу занаре и топлоте и ако
није такове, као у Америци, где дневно
етотине људи, коња и т. д. падају од жеге
неће ни нама бити сасвим бескорисно, да
наведемо какве мјере предострожности упо-
требљују сада у овом добу оштроумни
Американци. Тако сада сваки иде у најлак-
шем одијелу, па чак и свештеници у сво-
јим званијама сједе у кошуља. У шеширу
несе по велики лист кулуса или сличне
биљке, а ако таковог нема, добро наква
шену мараму. Испред кућа се по читав дан
посипа, а пред сваком стражарницом стоје
ватрогасци са ширковима, те посипају коње
које онуд пролазе. То исто чине и друш-
тва за заштиту животиња. У градским
стражарницама за несрећне случајеве дан
и ноћ су на опрезу, да пруже помоћ уби-
јенима од жеге. Ако се такав случај десн,
ту болесника одмах бле на гвоздену по-
стељу, главу му облажу ледом, у тежим
случајевима су при руци и сваковрсни ме-
дикаменти. Удари од жеге не дешавају се
толико обдан, колико пред вече, што до-
лази од рђаво провјетрених соба; стога се
у Америци већетавце савјетују: свјеже
ваздух, јака проваја нека је по собама, а
што мања употреба алкохола г пића.

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Шта је земљорадничка задруга?

Како су се и код нас почеле оснивати
„Земљорадничке задруге“, а како многи
још нијесу на чисту, што је баш прави
задачак тих задруга, изнијећемо у слије-
дећем најглавније о том за наш привредни
напредак веома важном питању.

Земљорадничка задруга је удружење
личности, к је су позвате, да подвезу мо-
рално и материјално стање својих чланова.

Наши земљорадници (сељаци) веома
су дијелом без илн са врло мало свога
властитога земљишта, те и ако се сматрају
као главни пољопривредници, врло је слабо
познана браћана на њих у моралном и ма-
теријалном погледу.

Ушљед тога је морао и привредни
рад опадати. Док су земљорадника потребе
и потрошње било равне његовој производ-
њи, дотле он није осјећао оскудице мате-
ријалне. Али од када су његове потребе,
дакле и његове потрошње почеле постајати

веће, него што је могао производити, —
ушљед подмирења већих трошкова, по-
чело му је нестајати и праведног злата
као: стоке сјемева и т. д. — Те дакле, у
мјесто да је имао средства за повећавање
свог привредног алата он га је морао сма-
њивати и тиме је његова производња мо-
рала постајати мања, ма да су се његове
потребе повећавале.

Као земљорадник са мало или већим
дијелом нимало своје властите земље, оли-
чен сам у себи, није могао доћи до сред-
става за повећање своје производње, јер
као такав није пружао довољне сигурности.

Све те неводе земљорадници би могли
да нађу. Они могу да се спорауиму и
образују удружење, које ће удруженом
снагом лакше да им добије оно, што они
у осами нијесу кадри набавити. Таква удру-
жења у главном су: за набавку стоке,
сјемева, справа и т. д. а удружују се и у
заједничкој производњи и продаји својих
производа.

Ова удружења називају се обично:
„Земљорадничке задруге“.

Њихова организација треба да се са-
стоји у слиједећем:

1. да сви чланови задруге одговарају
солидарно и неограничено за обавезе њене;
2. чланови задруге морају бити по-
штени и уредни људи, који нијесу одани
пијанству, картању, вераду и т. д.;
3. да рад задруге обухваћа што ужи
круг, — да не заузима дакле више села;
4. да се у осам основног капитала не
тражи од чланова много (највише до 20
кр, од сваког члана, које се може постепе-
но и у ратама положити);
5. да се буди и шири свијест о штед-
њи, која може бити у природи или у новцу;
6. набављати и давати средства сво-
јим члановима за посебну и заједничку
употребу као: пољопривредних справа, сје-
мева, стоке и т. д. Заједнички производити
пољопривредне производе или их заједни-
чки прерађивати, или радити и једно и
друго. Заједнички продавати своје пољо-
привредне производе или своје изврђевине;
7. да земљорадничке задруге по мо-
гућности не дијеле добит, или ако то буде,
да се по основном капиталу послје свр-
шетка године не исплаћује члановима на
име добити више, него што се плаћа камата
на штедничке улоге, него да се од чистог
прихода образује резервни фонд, који се
само у том случају може крвити, ако на-
стане потреба да се неки губитак покрије;
8. да је управа задруге бесплатна
осим пословне, коме се одређује нека мала
награда, а који никако не може бити члан
управног или надзорног одбора.

Земљорадничке задруге треба да буду
у што ужем кругу, јер је потребно да се
сви чланови између себе боље познају;
свак мора знати с киме је солидаран, те
да ли су му другови радни и поштени или
су нерадни пијавице, карташи и т. д. У
већем кругу и међу људима, који се не
виђу често, ово се не може постићи, —
а међутим задруга је циљ, да и морално
подиже своје чланове, а да то може по-
стићи, и треба јој је што ужи круг ње-
ног рада.

Земљорадничке задруге дају средства
за рад само својим члановима, јер су се
они и удружили ушљед тога, да би лакше
своје потребе подмиривали. С тога је и
разумљиво, што се задруга не стара и о
онима, што нијесу у њој, што нијесу осје-
тили потребу, која је изазвала удружење.
Овим тга, задруга подвезући морал међу
члановима, има да их учи: на чување за-
дате ријечи, на тачност, рад, штедњу, уза-
јамност и т. д. И овај задатак не могу да
врше над онима, који нијесу чланови, с
тога их не могу ни помагати. Међутим
члан може бити сваки онај, који је поштен
и врједан земљорадник, а онај који то
није, не може се примити за члана.

Земљорадничке задруге треба да дају
средства својим члановима са мало скуљом
каматом, него што је оне плаћају, при
набарљању средстава. С тога и оне, ако
дајеле добит послје свршетка године по
основном капиталу, не требају члановима
исплаћивати више него што плаћају ка-
мату на штедничке улоге. Задруге имају
из чистог прихода да образују резервни
фонд, који се никако не дијели. Што је
резервни фонд већи, тиме и дотична за-
друга живља веће повјеђење.

Земљорадничке задруге не могу се
стварати са великим капиталима, јер је и
земљорадник сам без новца. Оне требају
настојавати, да се код чланова повећа
пољопривредна производња, и онда утица-
ти, да од своје производње што више
уштеде било у природи или претворено у
новцу.

Неопходно је потребно, да се све за-
друге оснивају са солидарном неограниче-
ном одговорношћу свију чланова, јер тиме
ће се она узајамно помагати и савјетовати,
и сваки ће се интересовати о благостању
свога друга, пошто у томе гледа своје соп-
ствено благостање. Виће људи, које ће
плаћати ријеч „солидарна неограничена
одговорност“. Међутим, сваки је сумња у
тме неоправдана, јер је солидарна неогра-
ничена одговорност више у моралном сми-
слу, да би се чланови између себе боље
контролисали, помагали, и да не би између

себе били равнодушни у неспуњавању
чљанских дужности. А у ствари сваки члан
не одговара ништа више него само оно
што је дужан у задругу, — дакле за оно
на што се он лично обавезао, а за које би
одговарао и изван задруге, ако би таквих
обавеза имао. А колико се пак солидарна
неограничена одговорност протеже на по-
вјериоце задруге, то ће бити познато свима
члановима, јер само га њихов пристанак
моћи ће задруге ступити у обавезе.

Поред свега овога земљорадничке за-
друге, које Срби оснивају, требају да носе
српски карактер. Чланови задруге могу
бити само Срби и задруга према томе треба
да носи наслов „Српска земљорадничка за-
друга“.

Ето то је у кратко задатак „Земљо-
радничких Задруга“, а наше министарство
унутрашњих дјела радо ће дати свакоме
коме би требало, правила и упутства за
оснивање истих.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Цетиње, 8. јула

(Личне вијести). Његово Високопрео-
свештенство Митрополит, г. Митрофан, отпу-
товао је у прошлу сриједу у Карлсбад ра-
ди лијечења, где ће се бавити око мјесец
дана.

(Подјела помоћи пострадалијема од
земљотреса). Пет хиљада франака, које је
Њезавно Величанство италијанска Краљица
Јелена покловил, да се подијели постра-
далијема од земљотреса у Црнини, пола-
те су надлежним властима, да их, сара-
вјерио величини претрпљене штете поје
дних домаћина и стању истијех, раздаду,
што је и извршено овако:

У Сотонићима: Милу П. Вукосави-
вићу кр. 50, Флипу Т. Вукосавићу кр.
10, Марку Ђ. Стојановићу кр. 15, Зеку М.
Стојановићу кр. 10, Гордани М. Митрови-
ћа кр. 10, Иву Ј. Игумновићу кр. 20, Мар-
ку И. Митровићу кр. 25, попу Бошку
Бошковићу кр. 20, Милу И. Радовићу кр.
30, Саву В. Радовићу кр. 120, Ђуру П.
Радовићу кр. 120, Петру М. Радовићу кр.
600, Саву П. Ђуровићу кр. 6, попу Јоку
Ђежевићу кр. 20, Марку Ђ. Станковићу
кр. 15, Мату Ђ. Поповићу кр. 10, Петру
М. Поповићу кр. 120, Шуњи К. Попови-
ћу кр. 6, Перу М. Милићу кр. 10, Јовани
Т. Вукосавића кр. 10, Нику С. Добрко-
вићу кр. 10. Свега кр. 1237.

У Буковику: Стани М. Живковића
кр. 10, Ралу П. Бокану кр. 20, Мари М.
Бокану кр. 15, Ђуру И. Уљановићу кр. 15,
Илији В. Ђурићу кр. 12, Васу Ј. Бокану кр.
70, Нику С. Бокану кр. 15. Свега кр. 157.

У Глухом Долу: Ивани Перића кр. 15,
Вуку С. Дрешаћу кр. 6, Милу С. Коваче-
вићу кр. 15, Тому С. Гвозденићу кр. 6,
Митру Ђ. Бујићу кр. 25, Ивани Ј. Бујића
кр. 10, Милу Л. Бујићу кр. 10, Иву В.
Врјовићу кр. 15. Свега кр. 102.

У Лимјанима: Машу Ј. Свјетлоћи кр.
50, Иву М. Свјетлоћи кр. 30, Машу М. Свје-
тлоћи кр. 20, Саву М. Крекуну кр. 250,
Мари Ст. Цуца кр. 10, Луки М. Андрићу
кр. 30, Мару С. Цуца кр. 150, Ђуру Б.
Капи кр. 30, Милу Т. Пејновићу кр. 20,
Нику Ј. Божковићу кр. 30, Ђуру Н. Војво-
вићу кр. 20, Иву К. Клисаћу кр. 30, Јоку
И. Божковићу кр. 30, Митру Ј. Вукосави-
вићу кр. 5, Косту Н. Вукосавићу кр.
10, Илији Т. Ђурановићу кр. 5, Саву М.
Ђурановићу кр. 20, Луки И. Ђурановићу
кр. 5, Нику Ј. Бокану кр. 20, Нику С.
Божковићу кр. 20, Перу И. Драгишићу
кр. 60, Саву М. Божковићу кр. 300, Машу
А. Божковићу кр. 20, Мари И. Вучајко-
вића кр. 452, Милу Ђ. Шоровићу кр. 30,
Марку И. Драгишићу кр. 500, Иву И.
Драгишићу кр. 300. Свега кр. 2447.

У Години: Јошу Ђ. Веловићу кр. 30,
Машу Ј. Накачу кр. 5, Вуку М. Накачу
кр. 5, Јоку С. Перазићу кр. 5, Нику М.
Перазићу кр. 20, Јоку П. Перазићу кр. 25,
Стеву П. Перазићу кр. 20. Свега кр. 135.

У Бољевићима: Иву С. Вулековићу
кр. 50, Нику Ђ. Вулековићу кр. 45, Милу
Ђ. Вулековићу кр. 10, Перу М. Лукшићу
кр. 5, Тому Ђ. Пламенићу кр. 50, Блажу
Л. Пламенићу кр. 5, Драгиши В. Пламен-
ићу кр. 10, Васу Ј. Пламенићу кр. 100, Јову
Ш. Ђуришићу кр. 10, Мари М. Пламенићу
кр. 100. Свега кр. 385.

У Подгори и Брчелима: Перу М. Љу-
тићу кр. 5, Луки Д. Барјамовићу кр. 25,
Ивани Ђ. Кљашњићу кр. 10, Јоку Л. То-
машевићу кр. 6, Петру Ф. Кљашевићу
кр. 8. Свега кр. 52.

На Виру: Јокани И. Илићковић
кр. 253

Укупно круна 4775 или 5000 франака.
(Богословско-учитељска школа. У
четвртак 30 јуна завршена је школска го-
дина у овдашњој Богословско-Учитељској
школи. Ове школске године постојао је
само трећи, потоњи разред и у њему је
било свега 22 ученика, који су крајем го-
дине испитани. У петак раздате су уче-
ницима свједоче и разишли су се својим
кућама.

(Из Управе Општине вароши Це-
тиња). Управа Општине вароши Цетиња
има још нешто агодињех мјеста на Цети-

њу за грађење, а међу њима и таквијех,
на којима су грађевине почете, неки дио
зид подигнут или и цио зид, и уступа
та мјеста онијема, који би жељели гради-
ти. Ко изабере мјесто на којем је нешто
грађено, платиће по процјени само рад и
материјал утрошен на грађевину, коју
прими.

(Траже се распродавци монополи-
саног цигар папира) Управа општине
вароши Цетиње жели имати у сваком
главном вахијском граду само по једног
свог повјереника за распрострањивање ње-
ног монополисаног цигар папира, који би
слали папир по цијелој дотичној вахији,
а где је невога папир слати директно са
Цетиња, ту ће за област бити по један
повјереник.

Ови повјереници ће имати извјестан
процент за држање жели имати, а овад
ће слати Општ. Управи на Цетиње обра-
чуном према пролаји.

Ко би се жељео овог примити, нека се
завржена пријави и своју пријаву свадбије
увјерењем своје општине Управе, а може
у пријави понудити и своје услове. — При-
јаве треба да Управи Општине вароши
Цетиња стигну што прије.

Стари цигар-папир, који се затекао
у трговинама биће убрзо повучен из сао-
браћања.

Пишу нам с Љуботиња:

У недјељу 3. јула преминуо је офи-
цир народне војске Јоко Филип Бановић,
у дубокој старости, у 78 ој години живо-
та. Покојни Јоко учествовао је у свим
бојевима, који су у његово доба бивали и
показао се као добар војник и јунак. У
очи потоњег рата постављен је био за
официра народне војске у чети прекорнич-
кој, те се и као официр за вријеме тога
рата показао потпуно достојан свога пови-
на. За војничке заслуге одликован је био
војничким медаљама за јунаштво, међу
којима и златном медаљом Милоша Оби-
лића.

Лака му земља и вјечан му спомен.

Телеграми Бечког „Нор. Биро-а“

Рат између Русије и Јапана.

ЛОНДОН, 3 јула. — (Званично).
Јапанска војска на Сахалину зауве-
ла је 27. јуна Владимировку, а непри-
јатељ се повукао к сјеверу према
мјесту Долинеје. После је жестоког
отпора Јапанци су 28. јуна одбили
непријатеља и одавде и потиснули
га према мјесту Маука. Губитци
руски износе око 150 људи.

ТОКИЈО, 4 јула. — „Рајтер“
јавља да су Јапанци потпуно зау-
вели јужни дио Сахалина и зароби-
ли 80 Руса, 4 топа, 1 митраљезу и
доста чебевне. Јапанци су изгубили
око 70 људи, а Руси 160. Јапански
министар-председник Катоура поми-
ловао је Вугуена и његовог драго-
мана, који су били осјеђени од ја-
панских судова због шпијунске.

ПЕТРОГРАД, 5 јула. — Лиње-
вић јавља 2 о. мј. да није добио
никаког извјештаја о сукобу с не-
пријатељем. Јуче су ошачене дивје
јапанске торпедњаче, где плоне пут
валива Америка, а више торпедњача
допловило је у залив Олга.

Лињевић јавља 3 о. мј., да су
Јапанци бомбардовали Мјабутфехе
на југоисточној обали Сахалина.

ЛОНДОН, 6 јула. — „Стандард“
јавља из Шангаја, да су Јапанци
искрцали у Корсаковску цио мате-
ријал, који је потребан за пољску
жељезницу, дугачку 120 миља, као
и 3000 носача. Број јапанске војске
на Сахалину износи 14.000 војника.

ПЕТРОГРАД, 6 јула. — Ове
године повзато је на војничку дуж-
ност 475.246 људи.

ПЕТРОГРАД, 6 јула. — Вите
је изјавио једном дописнику, да Ру-
сија не жели толико мира, колико
Цар, али он се боја, да ће јапански
услови бити такви, како их Русија
неће моћи примити. Русија није по-
ражена; истина, она пролази сад
тешку унутрашњу кризу, али и она
ће проћи, па ће Русија поново бити
главна велесила у јевропском кон-
церту.

ТОКИЈО, 6 јула. — Листови
јављају, да се је јапанска војска ис-
крцала сјеверно од Владивостока.
Руси, потпуно изненађени, не могу
зауставити напредовање Јапанаца
према Владивостоку, који ће у брзо
бити са свих страна озкољен.

ПЕТРОГРАД, 7 јула. — Вите са супругом отпутовао је у иностранство.

ПЕТРОГРАД 8 јула. — Лињевић јавља 7. ов. мј., да на фронту војске нема никакве промене. Даље јавља, да је 4. ов. мј. опажена јапанска ескадра на источној обали Кореје, да је улегла у залив Гашевах и отворила оган на мјесто Онги, гдје се налазило одјелење наше војске. Наше предстраже из залива Ояги осуше оган на јапанске торпедњаче, на што су ове узмакле. Четири јапанске крстарице бомбардовале су наше одјелење у заливу Ана, а у 4 сата по подне сви су се јапански бродови омет састали и отпловили далеко у море.

ТОКИЈО, 8 јула. — (Званично). У разним мјестима на Сахалину предадоше се 465 Руса, између којих је један полковник и 14 официра.

ГОДСИАДАН, 8 јула. — По приватним вијестима појавили су се јапански ратни бродови код Николајевска. Многа житељи из Николајевска и Владивостока побјегли су у Хабаровск.

ПАРИЗ, 8 јула. — Вите стигао је овамо.

МАДРИД, 3 јула. — Бивши министар-председник Виларверде умро је.

ПАРИГРАД 3 јула. — Од 1000 редица, који су се имали укрцати у Мерсинском приставу за Јемен, већи дио је побјегао.

ПАРИЗ, 3 јула. — Персијски шах стигао је овамо.

ТАНГЕР, 4 јула. — Инглеска и Шпанија саопштиле су влади у Мароку, да пристају на међународну конференцију, под условом, да им њен програм буде унапријед објављен.

ПЕТРОГРАД, 4 јула. — За генералног инспектора артиљерије постављен је В. књаз Сергеје Михаилович.

БЕЧ, 4 јула. — Српски престолонаследник, краљевић Ђорђе, стигао је овамо.

ПАРИГРАД, 4 јула. — Глас се, да је изашла царска ирада, која наређује, да се имају саградити 2 оклопаче, 10 крстарица и 12 торпедњача, како би турска флота била равна руској црноморској флоти.

РЕВЕЉ 5 јула. — Заповједник ревелске флоте званично оповргава вијест, да су се на крстарици „Минин“ изродили немири због рђаве хране.

ПЕТРОГРАД, 6 јула. — Шеф поморског штаба оповргава гласове, који су се провијели о тобожњој побуни морнара на оклопачи „Император Александар“.

ПЕТРОГРАД, 6 јула. — „Правитељствени Вјесник“ доноси ово саопштење: Руски радници у Тифлису, око 100 на броју, били су од почетка немира у овој вароши систематски гоњени од агитатора, а 1. о. мј. почиње је и агентат против оних радника, који су се одупрели револуционарном покрету. 20 радника, који су изјутра попили чај, обљели су на име тога дана под знаковима тровања, а 10 их је и умрло. У локалу, гдје им је давао чај, нађено је арсеника.

МОСКВА, 7 јула. — Отворен је конгрес вемства. Усвојена је резолуција, у којој се изјављује, да се пројектом министра Булигина неће повратити ред у Русији и ослободити је од авархије, која сада у њој влада.

ЛОНДОН, 7 јула. — Парламенат је одобрио влади вајам од 5,835,000 лира за разне поморске радње.

МОСКВА, 7 јула. — На конгресу Земства учествовало је 200 особа, а за председника једногласно је изабран гроф Хајден. У јучерашњу сједницу дошао је и полицајствор и предао позив управитеља вароши, да се сједница закључи, што је председник одбио, а полиција се иза тога удаљила.

ПЕТРОГРАД, 7 јула. — Шеф кавкавске полиције доставља званично, да саопштење „Правитељственог Вјесника“ односно отрованих 20 радника у жељезничким радионицама у Тифлису не одговара истини. Ниједан радник није умро, нити постоји сумња, да је ико отрован.

ПАРИЗ, 8 јула. — У часу, кад је инглеска ескадра оставила Француску, инглески краљ управо је телеграм француском министру предсједнику, у којем благодари на срдачном дочеку, који је учињен инглеској ескадри. Рувје је одговорио, да је сретан, што је Француска могла инглеским морнарима засведочити, колико она цијени симпатије, које гаји према Инглеској.

МОСКВА, 8 јула. — Данашњу сједницу конгреса Земства полиција није прекидала. Конгрес је усвојио са 220 против 7 гласова нацрт устава, израђен од комисије, коју је конгрес изабрао, и примио је за тајем револуцију, којом енергично осуђује повреду личних права од стране администрацијских власти.

ЦАРИГРАД 8 јула. — Устаник се на Криту пири. Устаници из Периса одлучили су послати у Атину три посланика.

ОБЈАВА.

На основу рјешења Књ. Цр. Министарства Унутр. Дјела од 28. Јуна, тек. год.не, број 2722, Управа централног казн. Завода у Подгорици износи на јавну лицитацију снабдевање хране затвореника централ. казн. Завода и то на закуп од 1. Августа ове до закључно 31. Децембра 1896 године. Уљед чега се позивају сви они, који би вољни били лицитирати, да на дан 20. Јула ове године представу тачно у 8 сати у јутро у Управину канцеларију, гдје ће се и лицитација одржати.

Предузимач, ком се речено снабдевање хране уступи, дужан је положити кауцију од 100 наполеона у готовом или 150 наполеона у покретној или непокретној застави или у сигурном јемству.

Ближа, пак, обавјештења о уговору и пропису хране могу се добити сваког дана прије подне у канцеларији Управе.

Број 215. Из канцеларије Управе Центр. Казн. Завода. У Подгорици, 30 Јуна, 1905 год.

1-3

ОБЈАВА.

На основу рјешења Државног Савјета а према наредби Министарства Унутрашњих Дјела износи се на продају на јавном инквенту државна кућа у Подгорици, у којој су смјештене канцеларије Обласног Суда и поштанско-телеграфске штиције.

Лицитирање извршиће се 1. августа о. г. у канцеларији Обласне Управе од 9. до 12. сати пред подне. Кућа ће се уступити ако понуда буде повољна.

Бр. 1325. Из канцеларије Обласне Управе 9 јула 1905. у Подгорици.

1-3

НАТЈЕЧАЈ.

Према наредби Књаж Министарства Унутрашњих Дјела од 1-ог ов. мј. број 2861, отвара се натјечај на три мјеста обласних ветеринара, а то на Цетињу у Никшићу и у Колашину.

Натјечацељи треба да знају српски језик и да најдаље до 1-ог септембра о. г. поднесу Санитетском Одјелењу Књ. Министарства Унутрашњих Дјела на Цетињу своје молбе снабђене с документима о свршеним наукама и досадашњој пракси.

Плата годишња одређена је 2000 круна а остале услове могу натјечацељи тражити од Санитетског Одјелења.

Из канцеларије Санитетског Одјелења Министарства Унутрашњих Дјела, Цетиње, 1-ог јула 1905. год. број 761.

2-3

ОБЈАВА.

Поштанско-Телеграфско Одјелење Књ. Министарства Унутрашњих Дјела има, у овдашњој поштанској штали, за продају: шкартараних коња, старих кароца и дилижанских кола, гвозђарије и дрвенарије, извјесну количину гвјеза и т. д.

Продаја ће се вршати за готов новац, а отпочеће у недељу 10. јула о. г.

Које је потреба да купи, може се лично пријавити за погодбу.

Број 3219/59. 1. јула 1905. год. на Цетињу.

Из канц. Поштанско-Телеграфског Одјелења Министарства Унутрашњих Дјела.

2-3

Приватне објаве.

П. п. Бр. 33 8-15

Потписана даје на јавно знање, да се је 1-ог Маја о. г. отворило публици

ЉЕКОВИТО КУПАЛИШТЕ

јодне — сумпорне и мрзле воде

РИЈЕЦИ ДУБРОВАЧКОЈ

(Мокошница)

Љековита вода извире на истом мјесту, гдје је саграђено купалиште, а анали зована је од г. Е. Лудвиг-а, проф. на бечком универзитету, и пронађена је љековитом за ове болести: — Улоге (гула), вртње (роматика), кожне и сифилитичне болести, хроничне болести пробавних органа, болести на јетри и на слезенима и нервастеничне болести.

Завод је снабђен купелима помечуте љековите воде, на разне температуре, као што и купелима мрзле воде и купелима на пару, а све је то удешено према најмодернијим купалиштима. Осим тога за вод пружа болесницима удобнијех станова у самој згради и ресторанима.

Пећи на пару. Вентилациони. Питка вода наврћена са извора Ријеке. Дијетички у заводу. Тачна служба Купалиште је отворено кроз сву годину. Омнибус сваке уре креће из Дубровника у Батаховину, гдје болесника чека барка за пријевоз. — За потање обавијести обратити се писмено потписаноме, а брај јавно на: „Thermotherapie Ombla Ragusa.“

Управа Љековитог Купалишта јодне — сумпорне и мрзле воде у Ријци Дубровачкој.

П. п. Бр. 57 6-15

НАЗНАЊЕ.

Стављам до знања п. н. грађанству да сам моју радњу снабдио са најбољим врстама готове обуће, а тако, да сам моју радњу снабдио са најбољим и најфинијим материјалом, те израђувам по моме познатом кроју сваке врсте најмодерније обуће Мој програм: модерна и добра израда — само за готово. Молим п. грађанство за што већу поручбину.

Цетиње, 4. јуна 1905.

С поштовањем

Јосиф Пенкај

обућар.

П. 63 Бр. 88 3-3

ВИНО ИЗВРСНО
50. ект., по круна 44. франко рива Улицњ. Петковић.

П. 11 Бр. 91 4-8

САМО У ОКУЛАРИЈУМ-У

Wien, I. Annagasse N. 1. Mezzanin (Ecke Kärntnerstrasse)

бива

безплатно прегледање очију и прописивање правих наочала

дневно од 9 до 7 сати

под надзором очнога лекара

г. др Поборског

цијена наочала разне врсте је од

3 круне на више

П. п. Бр. 92 3-10

ОГЛАС

К) је рад имати најбоље врсте шивачу машину а плаћање не сејети, век се пријави заступницима Сингер Компаније, јер је иста Компанија прширила рад и установила: за Цетиње и област биће Јозеф Пенкај заступник како за продају тако и наплату; за Никшић и област Саво Чокорило; за Колашин Мирко Дрекаловић; за друга мјеста Црне Горе Ристо Рунд; сваком је прилика да може имати добар халат; треба се чувати имитације јер има

фирма те продају машине под видом Сингерова а нијесе, молимо за посјету.

Цетиње, 7. јуна 1905.

Ком. Сингер Диоичко Друштво главни заступник

Ристо Рундо.

П. п. Бр 94 3-3

ОГЛАС.

На основу одобрења Књ. Министарства Унутрашњих Дјела од 15 јуна тек. год. број 2574, — ова Управа износи на јавну продају бивше Општинско пазариште које се налази код „Хумака“.

Речена имовина састоји се у сљедећем: а) Пазариште са конавлом око истога — износи рала земље 47 — суваше узвишеног бријега од истуреног насипа из конавла које служи за ограду рала 3 и 1/8.

б) Три теше израђене у влаку са листрама — зид са три стране, а с четврте (лица) колоне (ступчеви) озидане фино и тиглом покривене — дугачка свака по 21 метар, а широкe по 11 м. 10 цм. по вјетру.

в) Једна кафана на четири воде, израђена по плану на једном боју — дугачка 11 м. 40 цм., а широка 10 м 20 цм.

г) Један ново-ископани бунар, фино озидан и у потпуном реду доведен — удаљен од конавла пазаришта 13 метара.

Инквент речене имовине вршће се преко цијелог дана у суботу 24 септембра ове године у канцеларију Управе Општинске, и истог дана кад би се понудила повољна цијена, уступиће се највећем понудноцу.

Услови о исплати новаца, и другога са купцем, биће лицитантима познати, прије него се инквент одпочне, а коме буде воља, може се са истима и прије упознати.

К) броју 253 ех 1905

У Никшићу, 2 јула 1905 год

Управа Општине Вароши Никшића.

П. 201 Бр. 103 1-2

ИЗЈАВА.

Данас чиним на знање и изјављујем свакоме, коме би се год удужио мој син Аблах, да нећу за њега никоме платити, а тако и ни зашто друго нијесам за њега одговоран, јер ми је са свијем непослушан.

Ово нек је до знања и нашим властима.

Подгорица, 5. јула 1905. г.

Садик Лукачевић.

П. 53. Бр. 104 1-3

ОГЛАС.

Моју кућу, у којој станујем са бутигом и њеним припадајућим прагом, дајем под годишњи сфиг — под условима.

Они који би жељели исту позузети, нек се извола са сигуртатом обратити подписатој на вријеме, јер на 1 септембра, тек. год. кућу ћу ослободит оное, с ким будем погодбу закључала.

Цетиње, 8 јула 1905

С поштовањем

Станица В. Пинера.

П. 57 Бр 105 1-2

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти нашег никад незаборављеног сина, односно јединца брата

ФИЛИПА ПЕТРОВА ВУЈАЧИЋА,

који је преминуо 26. маја ове године, у пвијету младости 26 година, у Сјеверној Америци, у Глоби Аризону, последије пет мјесеци боловања

Вјечита хвала браћи Србиња у Глоби, који нијесу жалили труда ни новца, само да нашег покојника љепше сахрани.

Вјечита хвала браћи Подгоранима у Глоби на братском старању око покојника и осталим Црњаницима.

Вјечита хвала браћи Подгоранима у мјесту, који на глас смрти у оноликом броју дођше и нашег покојника сахранише; Љуботинанима, Гађама, Довобрчељанима и Бријежаницима и свијема овим, који писмено или усмено учествоваше у нашој превеликој жалости остајемо вјечито благодарни.

Подгор, 4/VII 1905.

Ожалошћени:

стац Петар, мајка Марија, брат Илија Вујачићи са осталом родбином.

П. 119 Бр 106 1-1

Четрдесетодневни помен даваћемо

НИКУ ЛУКИНУ ПОЧЕКУ,

на „Ново Гробље“ у недељу 10. јула у 10 1/2 сати прије подне.

Цетиње.

Ожалошћена породица.

П. 21. Бр 107 1 1

Службене објаве.

О Б Ј А В А.
Јавна продаја непокретности покојног Радивоја Лабана из Грачанице извршиће се 10 августа и 10 септембра тек. године.
Види оглас у прилогу „Гласа Црногорца“ број 25
Број 467 ex 1905
12—1904.

Крушево, 15. јула 1905 г.
Капетански Суд, кап. Г. Лабан.
P 37 (Зван.) 1—1

О Б Ј А В А.
Јавна продаја непокретности Радомира Лабана из Грачанице извршиће се 15 августа и 15 септембра тек. године.
Види оглас у прилогу „Гласа Црногорца“ бр. 25
Број 505 ex 1905
430—1904.

Крушево, 20 јула 1905 г.
Капетански Суд
Кап. Грубеља Лабан.
P 38 (Зван.) 1—1

О Б Ј А В А.
Јавна продаја непокретности Милосава А. Лабана из Грачанице извршиће се 11 августа и 11 септембра т. године
Види оглас у прилогу „Гласа Црногорца“ бр. 25
Број 467 ex 1905
12—1904

Крушево, 15. јула 1905 г.
Капетански Суд, кап. Г. Лабан.
P. 38. (Зван.) 1—1

О Г Л А С.
На основу рјешења Књ. Обласног Суда из Никшића, од 11. априла 1905. г. број 544 Износи се на јавну продају доље описане непокретности, Михаила Добриловића у Пиччу и Кулићима, које су процијењене круна 2700

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског Суда у Црквицама.
За продају одређују се три рока: први на 2. августа, други на 2. септембра, а трећи на 2. октобра о год, у 3 сата послјеподне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод двије трећине процјене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.
Позивају се сви они, који имају на непокретностима какво реално право, дужникови повјериоци и они, те имају право прече купње, да се пријаве Суду прије прве продаје.

Опис непокретности:
1. Во „Шеничиште“ оранице $\frac{1}{4}$, коса нице $\frac{1}{8}$, граници: од истока и југа Илија Дондић, запада Коста Дондић, сјевера Радован Добриловић, процијењена кр. 100.
2. У Побрдници и Радуновац оранице $\frac{3}{4}$, ливаде коса 1 и на истој његов дио стаје, граници: од истока Сава и Радован Добриловића, сјевера пут, запада Живко, Радован и Тоша Добриловићи, југа исти Михаил и Живко Добриловићи, процијењена круна 500

3. „Михаиловац“, ливаде $\frac{1}{8}$, граници: од истока Живко Вуковић, сјевера исти Михаил, запада Петко Вуковић, југа Јоле Вуковић, процијењена круна 10

4. Под липом оранице рало 1. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, ливаде коса 1. $\frac{2}{4}$, граници: од истока Тоша, Живко и Илија Добриловићи, сјевера пут, запада Радован и Сава Добриловићи, југа Тоша, Радован Добриловићи и Матије Кецојевић, процијењена круна 300.

5. Под брезом оранице $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, коса нице $\frac{2}{4}$, граници: од истока Млађан Добриловић, сјевера и запада Матије Кецојевић, југа Тоша Добриловић, процијењена круна 80.

6. „Босковача“ оранице $\frac{2}{4}$, ливаде $\frac{2}{4}$, граници: од истока, сјевера и запада В. Лазар, југа Илија Добриловић, процијењена круна 90.

7. „Олулани под“ ливаде $\frac{1}{4}$, Михаила три дијела граници: од истока, сјевера и запада Радован Добриловић и Митар Никовић, југа Дондић, процијењена круна 30

8. У „Барни до“ ливаде коса 1. и горе око $\frac{1}{4}$, Михаила три дијела, граници: од истока и сјевера Сава Цицил, запада Дондић, југа Ацић, процијењена круна 180

9. У Бисажине ливаде $\frac{2}{4}$ и горе око $\frac{2}{4}$, Михаила три дијела, граници: од истока, запада Митар Никовић, југа Илија Добриловић, сјевера Кулић, процијењена круна 60.

10. У Котариште и Крушкову продо коса 1. $\frac{2}{4}$, на истој горе око $\frac{1}{4}$, и на истој једва омеђина Михаила 3 дијела, граници: од истока, југа Митар Никовић, сјевера Кулић, запада Радован Добриловић, процијењена круна 120.

11. У Лацу ливаде коса 1 $\frac{2}{4}$, горе око коса 1. $\frac{1}{4}$, његова три дијела, граници: од истока Митар Никовић, сјевера Радован Добриловић, запада Илија Добриловић, југа Сава Добриловић, процијењена круна 380.

12. „Омеров под“ ливаде $\frac{1}{4}$, Михаила три дијела, граници: од истока Илија Добриловић, сјевера Кулић, запада Митар Никовић, југа Сава Добриловић, процијењена круна 40.

13. Дуги до ливаде $\frac{2}{4}$, граници: од истока, југа пут, сјевера Сава Добриловић, запада Живко Добриловић, процијењена круна 30

14. Дуги до ливаде $\frac{2}{4}$, граници: од истока Живко Добриловић, сјевера Сава Добриловић, запада Митар Никовић, југа пут, процијењена круна 30.

15. У „Боговљево до“ ливаде $\frac{1}{4}$, оранице $\frac{2}{4}$, граници: од истока Митар Никовић и Тоша Добриловић, сјевера Живко Добриловић и пут, запада пут, југа Шаповић, процијењене круна 70.

16. „Савина ограда“ рало 1, граници: од истока и југа комун, сјевера Живко Добриловић, запада Илија Добриловић, процијењена круна 120.

17. У Овадне оранице $\frac{2}{4}$, ливаде $\frac{2}{4}$, граници: од истока, запада, југа Радован Добриловић, сјевера Митар Никовић, процијењена круна 100

18. Једна кољба која је процијењена круна 60.

19. Велики до земљу и на истој гору његов дио, граници: од истока комун, сјевера и запада Сава, Радован Добриловићи, југа Дондић. Уз исто продаје се право комунско у удугу Добриловића, које припада уз Кулиће, процијењено је круна 400.

20. У Кулићима има јалије дрвене за једне штале, ко жеи купити нека види исту, до сад је изишла круна 150, а продаје се кад и непокретно имаће Михаилово.
Број 396.
Кулићи, 21. јуна 1905.

Капетан Н. Ш. Бајагаћ.
P 662 Бр. 150 1—1

О Г Л А С.
Износи се на јавну продају доље описане непокретности Владимира Ковачевића из Језера, сада настањеног у Кр. Србији, које су процијењене круна 450.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског Суда у Жабљаку.
За продају одређују се три рока: 2. јула, 2. августа и 2. септембра, т. г., у 2 сата послјеподне.

На прва два рока неће се непокретности продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство од 10% од процијењене вриједности.
Позивају се сви они, те имају на непокретностима какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве Суду прије прве продаје.

Опис непокретности:
1. У „пољана“ 3 $\frac{1}{4}$ косе ливаде са границама: од истока земљом Драгоја Ковачевића, од југа главним путем племениским, од запада земљом Луке и Крста Ковачевића, а од сјевера земљом Ђурковића, Процијењена круна 100.

2. У „Ковачкој долини“ 3. рала оранице без законитог рала са границама: од истока земљом Луке и Крста Ковачевића, од југа земљом Живка Таушана, од запада земљом Драгоја и Милосава Ковачевића, а од сјевера земљом Вука Ђурковића, Процијењена кр. 110.

3. Законито рало, са цијелим правом комунским; ред у млину и катун у Дурмитор (локвике) процијењено кр. 240.
Број 280 ex 1905
Жабљак, 19. јуна, 1905. г.

Капетански Суд:
капетан, У. Ђ. Шаулић.
P. 218 Бр. 151 1—1

О Г Л А С.
Јавна продаја непокретности Милутина И. Ђурђевића, из Лукова, извршиће се дана 22. јула и 22. августа ове године.
Види оглас у „Гласу Црногорца“ број 21. све год.
Број 607 ex 1905.
489—1904.

У Озривићима, 23. јуна 1905.
Капетански Суд:
капетан, Милосав Ј. Николић.
P. 45 Бр. 152 1—1

О Г Л А С.
На основу наредбе Књ. Обласног Суда из Никшића од 29. јануара, т. г., број 77 ex 1905—1V—1903—6, износи се на јавну продају доље описане непокретности Радула Чербице из Озривића, која се налази у Дробићима, процијењена кр. 725.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског Суда у Шавнику.
За продају се одређују три рока: 9. августа, 9. септембра, 9. октобра о. г. у 10 сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ од процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.
Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право

прече купње, да се пријаве потписатом Суду прије прве продаје.

Опис непокретности:
1.) 2. $\frac{1}{16}$ косе ливаде поље код шеварше локве, граници: од истока Јеверо, запада сува локва, сјевера Бајо Сераглић, југа Крето Томић, процијењена круна 35.

2.) Ливада $\frac{2}{4}$ косе Бара код локве, граници: од истока Божо Милашиновић, запада Шпиро Томић, сјевера Караџићи, од југа локва, процијењена круна 15.

3.) Ливада $\frac{2}{4}$, $\frac{1}{8}$ косе на врх Објешака, граници: од истока поток, запада пут, сјевера Бајо Сераглић, југа Јован Милашиновић, процијењено круна 45.

4.) Ливада $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ доњи Објешака, граници: од истока пут, запада Јован Милашиновић, сјевера исти Јован, југа Милосав Милашиновић, процијењено кр. 55.

5.) Ливада $\frac{2}{4}$ коса Објешака под кућу, граници: од истока поток, запада приступак кући, сјевера Јован Милашиновић, југа Коста Милашиновић, на истом комату закопина од млина, кога припада 5 ти дио, процијењено круна 60.

6.) Дио од куће припада дуљине 8. метара, ширине 2. мет. 10. пен., граници: од истока, сјевера и југа кућа, земља Јована Милашиновића, од запада заједница, иста клачна један кат под штицом, процијењено круна 120.

7.) Ливада у Броду $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ косе граници: од истока и сјевера Михаил Томић, од запада вода Буковица, од југа Бајо Сераглић, процијењено круна 35

8.) Ливада 2. косе $\frac{2}{4}$, $\frac{1}{8}$. Објешака, граници: од истока Милосав Милашиновић, од запада вода Буковица, од сјевера Јован, Божо Милашиновићи, од југа Тривун, Милосав, Митар Милашиновићи, процијењено круна 320.

9.) Ливада $\frac{2}{4}$, $\frac{1}{8}$ косе $\frac{1}{8}$ горе букове Развршије, граници: од истока Неђељко Сераглић, од запада Јован Ђедовић и Пујо Кокочар, од сјевера Милутин Томић, од југа Марко Ђуџило, процијењено кр. 40.
Број 215 ex 1905.
1—1904.

У Шавнику, 25. јуна 1905. год.
Капетан, Д. шан С. Пекић.
P 396. Бр. 153 1—1

О Г Л А С.
Јавна продаја непокретности Науна Павловића из Улциња, услед непријаве куца, поново се износи на продају, која ће се и извршити дана 28. децембра, 1905. г.

Види оглас у „Гласу Црногорца“ бројевима: 14. и 18. на 1905. год.
Број 96.
У Улцињу, 27. јуна 1905. г.

Општински Суд.
P. 48 Бр. 154 1—1

О Г Л А С.
Јавна продаја непокретности Стева Дракића из Залова, извршиће се дне 15. августа и 15. септембра ове год.
Види оглас у „Гл. Црногорца“ број 25.
Број 219.—74—1905.

У Бару, 30. јуна 1905. г.
Из Канцеларије Капетанског Суда.
P. 39 Бр. 155 1—1

О Г Л А С.
Јавна продаја непокретности Петра Ђонина Бушатлије из Улциња, извршиће се 17. августа и 17. септембра 1905.

Види оглас у „Гл. Црногорца“ број 25.
Број 248.
Улцињ, 30. јуна 1905.

Капетански Суд:
кап., Марко Ђурашковић.
P. 55 Бр. 156 1—1

О Г Л А С.
Јавна продаја непокретности Марка Ивова Јовановића из Брчели, извршиће се 20. децембра о. г.

Види оглас у „Гл. Црногорца“ број 13. од 1905. год.
Број 428.
1905—87.

Брчели, 21. јуна 1905. г.
Капетан Милош Вукмировић.
P. 36 Бр. 157 1—1

О Г Л А С.
Износи се на јавну продају доље описане непокретности Саве Томељина Ђуџића за Загарача, процијењена круна 90.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.
За продају се одређују три рока: 1. августа, 1. септембра и 1. октобра ове год. у 10 сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ од процјене.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.
Опис непокретности:
1. $\frac{1}{4}$ оранице и неколико брањевине за испашу око исте, звано „Нишова Лајина“, граници: од истока имовином Станоја Ђуришина, од запада кодским путем, од сје-

вера имовином Павла Благодина а од југа имовином Станоја Ђуришића.

П. Зграде и воће под кућу под малу бистијеру, граничи: од истока путем, од запада имовином Ђурише Богданова, од сјевера имовином Павла Благодина а од југа колским путем.

Бијела Рудина, 17 јуна 1905.

Капетански Суд
Кап. Илија Беговић.

Р. 178 Бр. 158 1—1

О Г Л А С.

Износи се на јавну продају доле описана непокретност Шкоља Гаврилова Јовановића из Цуца — општ. Залужке, процијењена круна 1600.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Бати.

За продају одређена су три рока: 15. јула, 15. августа и 15. септембра ове 1905. год. у 9 сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Непокретност се састоји: кућа поземљуша, један вагон за стоку и сбор и једна вода „Локан“, 1 рало оранице, 40. листосјека питоме горе са добром жетвом виша и траве. Граничи: од истока имовином Стевана Спасојева, од запада имовином Јанка Зекова, од сјевера имовином Шалете Спасојева, а од југа имовином Ђура Перкова.

Број 939. ех 1904.
249—1904.

Бата, 15. јуна 1905

Капетански Суд
Кап. Симо Кривокапић.

Р. 171 Бр. 159 1—1

О Г Л А С.

Износи се на јавни инквент доле описане непокретности — гдје спада законито рало земље и кућа — Луке И. Ђурашковића из Цеклина (Ошевића), које су процијењене 780. круна.

Продаја ће се извршити у канцеларији капет. суда на Цеклину.

За продају одређена су три рока: 11. јула, 11. августа и 11. септембра ов. год. у 9 сати прије подне.

На прва два рока непокретности се неће продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви, који имају на непокретностима какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Непокретности се налазе у Цеклину (Ошевића) именом:

1.) Кућа двокатна — горњи кат је висок 2. м, широк 5.27 м, дугачак 2.91 — доњи кат је истог простора Грађа и кров доста су прости. Граничи: од истока кућом Пера М. Ђурашковића; од запада кућом Томице М. Ђурашковића; од југа имовином Зека М. Ђурашковића; од сјевера кућом Божа П. Ђурашковића — процијењена 120 кр.

2.) Ковачеве међе, $\frac{1}{2}$ рала земље и лоза. Граничи: од запада и југа колским путем; од сјевера имовином Мића М. Ђурашковића; од истока имовином Иваша П. Ђурашковића — процијењено 280. круна.

3.) Лавине, једно рало земље. Граничи: од истока имовином Мића М. Ђурашковића; од сјевера имовином Пера Милона и Иваша Пешкова Ђурашковића; од запада имовином Ђура П. Ђурашковића; од југа општ. путем — процијењено 380. кр.

Бр. 607 ех 1905.
1904—343.

Цеклин, 27. апр. 1905. г.

Капетан Стево Пејановић.

Р. 252 Бр. 160 1—1

О Г Л А С.

Износи се на јавни инквент доле описана непокретност Петра Ђурковића из Косијера, која је процијењена круна 155.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда на Цеклину.

За продају одређени су три рока: 11. јула, 11. августа и 11. септембра ов. год. у два сата послје подне.

На прва два рока непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретности какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Непокретност се налази у Косијерима именом: „Под Студенац“, $\frac{2}{4}$ и $\frac{1}{8}$ земље,

која граничи од истока имовином Нека Ђ. Ђурковића; од југа имовином Пеја С. Ђурковића; од запада имовином Петра Б. Ђурковића, од сјевера имовином Јокана Ф. Ђурковића.

Број 609 ех 1905.
1904—414.

Цеклин, 27. априла 1905 г.

Капетан Стево Пејановић.

Р. 159 Бр. 161 1—1

О Г Л А С.

Износи се на јавни инквент доле описана непокретност Вука П. Свјеклоће из Добр. села, која је процијењена 270. кр.

Продаја ће се извршити у канцеларији капет. суда на Цеклину.

За продају су одређена три рока: 11. јула, 11. августа и 11. септембра ов. год. у 4 сата послје подне.

На прва два рока непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Непокретност се налази у Добр. селу, именом „Веља Страна“, три листосјека горе. Граничи: од југа имовином Ђура П. Свјеклоће и Мата М. Свјеклоће; од запада имовином Милша В. Свјеклоће и Мираша Ђ. Свјеклоће; од сјевера и истока општинским путем.

Број 269 ех 1905.
1904—439.

Цеклин, 29. апр. 1905 год.

Капетан Стево Пејановић.

Р. 163 Бр. 162 1—1

О Г Л А С.

Према наредби Књ. Обл. суда на Цетињу од 7. маја 1905 г. бр. 1065 ех 1905—IV. 1904—904, износи се на јавну продају доле описане непокретности Сава Томељина Ђурића из Загарача, које су процијењене кр. 220.

Продаја ће се извршити у канцеларији капет. суда на Бијелој Рудини.

За продају одређују се три рока: 1. августа, 1. септембра и 1. октобра ов. год. у 3 сата послје подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Тијесна дубрава $\frac{1}{8}$ оранице и два листобера горе, граничи: од истока и запада Ђурише Богданова од сјевера Павла Благодина, од југа Благоте Драгова, процијењена круна 130.

Ђурина дубрава $\frac{1}{4}$ оранице пригорак и лозе, граничи: од истока и југа Ђурише Богданова, од сјевера и запада Станоја Ђуришића; процијењено кр. 90.

Бр. 697—406—1904.

Бијела Рудина, 22. јуна 1905. г.

Капетан Илија Беговић.

Р. 192 Бр. 163 1—1

О Г Л А С.

Према наредби Књ. Обл. суда на Цетињу од 6. маја 1905. г. бр. 1001 ех 1905—IV—1904—814, износи се на јавну продају доле описана непокретност Сава Томељина Ђурића из Загарача, која је процијењена круна 300.

Продаја ће се извршити у канцеларији капет. суда на Бијелој Рудини.

За продају одређују се три рока: 1. августа, 1. септембра и 1. октобра т. г. у 9. сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Ђурина дубрава и Пјешивачка рулина $\frac{1}{4}$ оранице, $\frac{1}{4}$ ливаде, 3 листобера горе брањевина за пашу, све у једном комаду, граничи: од истока Ђурише Богданови, од запада Савића Нокова и Станоја Ђуришића, од сјевера Савића Нокова и Радоја Зрнова а од југа Ђурише Богданова.

Бр. 696—404—1904

Бијела Рудина, 22. јуна 1905. г.

Капетан Илија Беговић.

Р. 183 Бр. 164 1—1

О Г Л А С

Јавна продаја непокретности Штевана Вукотића, из Глибавца, извршиће се 10. јула 1905 год.

Види оглас у „Гласу Црногорца“ број 14. — 1905.

У Никшићу, 1. јула 1905

Ка броју 356

1905—144.

Кап. Бошко Ђ. Мијусковић.

Р. 36 Бр. 165 1—1

С Т Ј Е Ч А Ј.

Рјешењем Књ. Обласног суда на Цетињу од 7. окт. бр. 1005—VI—1905—51, отворен је стјечај над имовином Ђурка Трипкова Симоновића из Пјешиваца, ушљед чега се позивају сви његови дужатељи да се до 25. јула ове године пријаве кап. суду на Боготићима, са својим потраживањима, поткријељеним односним исправама.

Послије реченога дана вичије се потраживање неће усвојити.

К броју 1005.

VI—1905—51.

Цетиње, 4. јула 1905.

Из канц. Књ. Обласног суда.

Р. 73 Бр. 166 1—2